

Sthlm d. 10-4 1901.

Para gassen min, jag lyckönskar
ungefärdig att vara skild från redaktör-
skapschefen; Musi Aika! — Det var verk-
ligen en "lämpligt och glast bådskep",
de en ganska stor bördar har lyfts från
min själ, ty det har varit en ständig
oro att tanka på huru länge
"vederborrante" skulle förhålla sig
passiva, och hörka följder annars
blefes oundödliga etc. etc. etc. etc.
Du vet fullväl, att din lilla man-
na ikke anger dig vara han här i
världen för att låta binda dig
aldrig minst vid sidan företag
som försätta dig i en falk-
dagen — onödigvis!

Ärta, detta bekräftningar är
öfverstöksadt, och qubkhelaf, att du
är! — Alla andra bekräftningar

(4) (5)

som du nedlagt; Lindas sköte —
jäg mål mihända och någon
gång del af, när du finner
det lämpligt att delgivras din
lilla snarvinn.

Ack, huru väl förtär jag ej de
känslor som nu besjälar dig, gen
omst dina arbetande bröder! —

Det gläder mig moderliga hjälte
mycket, att de finska arbetarna
får tag uti dig, och att de tyska
vara vakna för Teosafiens sann
ningar. Detta är nägot som vi
lyxarr, ikke kan säga om den
svenske arbetaren, — minne ihe
medan vi här ej hafva någon som
kan väcka dem?!

Min kär, älskade gosse, du
lyckes lefva under „högtryck“
f. u., liks gärna skulle jag vilja
veta hvilka de års som står vid
dina lefvts mynjet.

du din sida som hjälps, ty med den
känslan jag nu har om min
söra, entusiastiska son Pekka,
så vet jag att han kommer att
hålla på så länge de fysiska
krafterna står bi, och när de börja
slappa - - - - ja, då inträder
reaktion, då bärar min gosse bli
missmodig - och då behöver
han någon trofast, stark vän som
hjälper honom att hålla modet
uppe i hvar fiumes denna vän?
Pekka, min son, jag vet han

Pekka min son, jag vet haad
du nu tankar, när du läser
detta. Men, då varar jag på
dina tankar sålunda: visser-
ligen har du den andliga kraften
inom dig, men du har ännu så
mycket kvar af personligheten att
— den slaviske vekheten, att du
inte kan sta allena utan ett per-

att han var
kasten komme
Empis och varan
tum att
ut att mynta
at det blivit
hur värsta
mötet, också
dina påsköner.
De häste s.
dig vägen
Tack! "Vän
på din
Gullmen!
Som nog
höjdhöjd
varna räddas
kunskap
sonligt
dina inkarnation
och min gott
äre undvara mänsklig inflytande
och mänsklig hjälp, och därfor
upprepar jag min fråga. Hörka
äro de vänner du så väl behöver

Tack, för loftet om de teosofiska befälet
den 14de fördé vi nog inte emellertid
få börja ty vederbörligande anse
att de behöfva hålla sätta styrelsen
möte; och för den sak, hörta vi
så vanta hin de finna det lämpligt.

Årsmötet kommer med säkerhet
att hållas i Stockholm. Jay har ej
hört talas om att någon utlämning
kommer hit. Leadbeater är ju i
Amerika, han kan nog inte komma
Om jay tycker att du skulle in
finna dig? — Jay har väsentligen
aldrig lämnat mig något annat, men

du är sannertigen så allräknelig, gosse nu minn att jag kunde
gör slippat ut, att jag tro var sig det ena eller det andra.

Alles was mir leicht gemacht wird ist mir
sehr lieb und ich kann es nicht ausstehen
dass du mich so sehr schmeichelst und
dass du mich so sehr lobst.

Om din faste henslut
denne alstydlig sak i
opp røtt til en: Finlande sel arcta dør, vore dit paa
ar, at stanna.

icke utslitt dig för de älvartalninga försök att ha dig tillvarande som
helt sikert skulle komma att göra, om du kommer ej äfver till sismotet.
O, vad gulligt är ryktet om vägen till förståndet, tänker du. —
Att hon här är den bästa vägen! du härför därfor hör, i detta allt hänta
beste leende.

bötar före
Engis och
Einar är
ute och njuter
af det här
läge varit
något, sedan
dina påskferier,
de härrör
dig ärtig!'
Ta ut ibland
på din
Gullmör,
som nog
är ifrån lot
varna troska
ihand tipa ok.